

Một hội đồng xét việc tranh tụng...
Hội đồng xét việc tranh tụng...
Hội đồng xét việc tranh tụng...

- 1. Quan Tổng Giám-đốc ở Lào-đông làm hội-trưởng;
- 2. Ông hội-trưởng phòng Thương-mại Nam-kỳ làm một ông đại-biện;
- 3. Ông hội-trưởng phòng Cảnh-nam-kỳ làm một ông đại-biện;
- 4. Quan Chánh tỉnh An-thượng-mại Saigon;
- 5. Quan giám-đốc ở Lào-đông Nam-kỳ;
- 6. Một ông hội-trưởng thương-mại Annam tỉnh Nam-kỳ;
- 7. Một ông hội-trưởng Cảnh-nam-kỳ làm một ông đại-biện.

Tên Thường-tham: Hầm qua...
Tên Thường-tham: Hầm qua...
Tên Thường-tham: Hầm qua...

Tên Thường-tham: Hầm qua...
Tên Thường-tham: Hầm qua...
Tên Thường-tham: Hầm qua...

Tên Thường-tham: Hầm qua...
Tên Thường-tham: Hầm qua...
Tên Thường-tham: Hầm qua...

Tên Thường-tham: Hầm qua...
Tên Thường-tham: Hầm qua...
Tên Thường-tham: Hầm qua...

Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...

Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...

Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...

Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...

Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...
Chợ và -tuyển-đầu truyền...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...
Một nhà đất - Ngày hôm qua...

VIỆC BẮC-KY

VIỆC BẮC-KY...
VIỆC BẮC-KY...
VIỆC BẮC-KY...

VIỆC BẮC-KY...
VIỆC BẮC-KY...
VIỆC BẮC-KY...

VIỆC BẮC-KY...
VIỆC BẮC-KY...
VIỆC BẮC-KY...

VIỆC TRUNG-KY

VIỆC TRUNG-KY...
VIỆC TRUNG-KY...
VIỆC TRUNG-KY...

VIỆC TRUNG-KY...
VIỆC TRUNG-KY...
VIỆC TRUNG-KY...

VIỆC TRUNG-KY...
VIỆC TRUNG-KY...
VIỆC TRUNG-KY...

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Jean Valjean ne remua pas. Il semblait qu'il eût les pieds cloués dans les parés. L'écrit devint sérieux, dit Cosette. Qu'est-ce que je vais à fait? Je me déclare brulée. Vous me devez mon accommodement. Vous dînez avec nous.

— J'ai dit.

— Ce n'est pas vrai. Je vous ferai gronder par monsieur Gillenormand. Les grands-pères sont faits pour tancer les pères. Allons, Montez avec moi dans le salon. Tout de suite.

— Impossible.

Cosette lui perdit un peu de terrain. Elle cessa d'ordonner et passa aux questions. Mais pourquoi? Et vous choisissez pour me voir la chambre la plus laide de la maison. C'est horrible!

— Tu sais...

Jean Valjean se repêta.

— Vous savez, madame, je suis particulier, j'ai mes lubies.

Cosette frappa ses petites mains l'une contre l'autre. Madame!... vous savez!... encore du nouveau! Qu'est-ce que cela veut dire?

Jean Valjean attachait sa fille et souriait navrant auquel il avait parfois recouru.

— Vous avez voulu être madame. Vous l'êtes.

— Pas pour vous, père.

— Ne m'appellez plus père.

— Comment?

— Appelez-moi monsieur Jean. Jean, si vous voulez.

Vous n'êtes plus père? Je ne suis plus Cosette? monsieur Jean? Qu'est-ce que cela signifie? mais c'est des révolutions, ça! que s'est-il donc passé? regarder-moi donc un peu en face. Et vous ne vous de me ça beaucoup de peine. On a des lubies, mais on ne fait pas du chagrin à sa petite Cosette. C'est mal. Vous n'avez pas le droit d'être méchant, vous qui êtes bon.

— Il ne répondit pas.

Elle lui prit vivement les deux mains, et d'un mouvement irrésistible, les élevant vers son visage elle les pressa contre son cou sous son menton, ce qui est un profond geste de tendresse.

— Oh! lui dit-elle, soyez bon!

Et elle poursuivit:

— Voilà ce qui s'appelle être bon: être gentil, venir demeurer ici, répondre non à toutes les petites promesses, il y a des oiseaux ici comme rue Plumet, vivre avec nous, quitter ce trou de la rue de l'Homme-Armé, ne pas nous donner des charades à deviner, être comme tout le monde, dîner avec nous, déjeuner avec nous, être mon père.

— Il déglutit sa main.

— Vous n'avez plus besoin de père, vous avez un mari.

Cosette s'emporta.

— Je n'ai plus besoin de père! Des choses comme ça qui n'ont pas le sens commun, on ne sait que dire vraiment!

— Si Toussaint était là, reprit Jean Valjean comme quelqu'un qui en est à chercher des autorités et qui se rattache à toutes les branches, elle serait la première à convenir que c'est vrai que j'ai toujours eu mes manières à moi. Il n'y a rien de nouveau. J'ai toujours aimé mon coin noir.

— Mais il fait froid ici. On n'y voit pas clair. C'est abominable, ça, de vouloir être monsieur Jean. Je ne veux pas que vous me dialez vous.

— Tout à l'heure, en venant, répondit Jean Valjean, j'ai vu rue Saint-Louis un meuble. Chez un ébéniste. Si j'étais une jolie femme, je me donnerais ce meuble-là. Une toilette très bien; genre d'aujourd'hui. Ce que vous appelez du bois de rose, je crois. C'est incrusté. Une glace assez grande. Il y a des tiroirs. C'est joli.

(LA SUITE)

NHỮNG KẺ KHỐN-NẠN

(Tiếp theo)

Jean Valjean cũng vẫn không cử. Hai chân ông hình như đã bị ai đóng đinh xuống đất rồi. Cosette nói:

— Nếu vậy chuyện là quan trọng. Chẳng hay con có làm gì chưa? Con nói cho cha biết, con giận lắm đây. Cha phải làm thế nào cho con người mới được. À! là cha ở đây với con với chúng con.

— Tôi không còn rồi.

— Cha nói đi. Để rồi tôi mới nói ông ngoại Gillenormand ông mang cho cha. May mà trên cha còn có cha ở đây với con với chúng con.

— Không thể được.

Đến chỗ này thì Cosette mới nóng. Không dám giơ giọng trách móc nữa mà dậm ra lời vắn.

— Nhưng làm sao thế, cha. Sao cha lại chọn cái phòng xấu nhất trong nhà này để mà vào thăm con thế này? Ở đây đau khổ lắm.

— Con đi biết.

Ông ngoại nói gì ông lại chưa cách gọi mà rằng:

— Tôi phụ-nhân, phụ-nhân đi biết rồi tôi có cách điều riêng, có nhiều một cái không riêng.

Cosette vỗ tay mà nói:

— Phụ-nhân!... Nếu vậy... Lại thêm điều là nhà Jean Valjean có một chiếc giường ngắn ngắn lại, ông ngoại ông đang cái miệng cười kỳ mà đi đáp với cô.

— Phụ-nhân muốn làm phụ-nhân. Đây giờ được rồi đó.

— Tôi phụ-nhân với ai, chứ phụ-nhân gì với cha.

— Xin phụ-nhân đừng kêu tôi bằng cha nữa.

— Thế nào?

— Xin cô gọi tôi là Mợ xù Jean, hay là Jean mà thôi cũng được.

— Cha không là cha nữa hay sao? Con không phải là Cosette nữa rồi Mợ xù Jean? Như thế nghĩa là gì? Hay là vậy là cách mệnh đó! Chẳng hay đã xảy ra chuyện gì? Cha thử nói cho con biết đi. Cha thử nói cho con biết đi. Cha thử nói cho con biết đi.

Thật rồi cha lại không muốn đi đây với chúng con! Cái phòng con đi dọn sẵn, cha không muốn ở à? Chẳng hay con đi làm gì chứ? Vầy ra có chuyện gì đi?

— Chẳng có chuyện gì hết.

— Nếu vậy thì sao lại ra như thế?

— Có gì lạ đâu, mợ xù xù xù như bình thường.

— Sao cha lại thế này?

— Phụ-nhân cũng còn biết thay tên kia mà.

Rồi ông lại cười một cách ngẩn ngơ như lúc này mà rằng:

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

— Tôi không biết thì nói cho Mợ xù Jean được.

Chào và Pháo của cha

(Tiếp theo)

Ấu khon

Chứa đựng mớ

(Tiếp theo)

Quả gì giải độc thang

Màu đỏng phát đến thì dùng

Phương này để phát hân.

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

12 bạch lán

Màu đỏng phát đến thì dùng

Phương này để phát hân.

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Bách trường hoàn

Màu đỏng phát đến thì dùng

Phương này để phát hân.

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

Quả gì

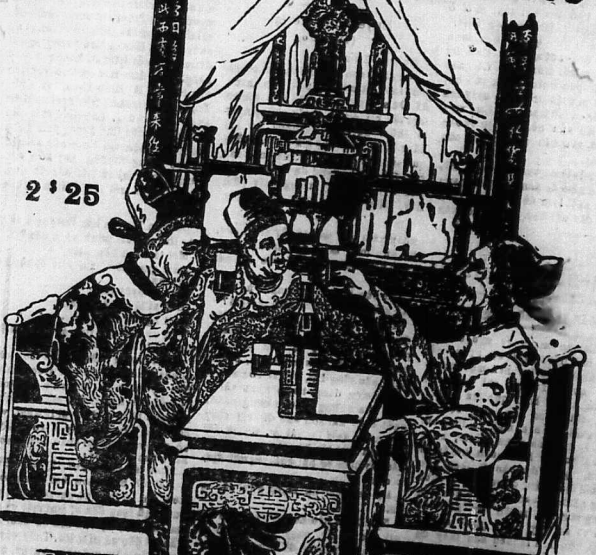
Quả gì

Đi rất êm và bền!

Các nhà làm giày lấy muốn làm thứ giày như ở bên Hoa Kỳ mới chế ra, đi rất êm và bền thì nên dùng thứ cao su sống mà làm đế.

CAOUTCHOUC CREPE
Đủ các hạng giày mỏng và có bản sẵn cả dựa đề dán, giá hạ hơn mọi nơi. Xin lấy hỏi tại hiệu: **HAI-CHINH** 74-76, Rue des Ponts-en-Bols, HANOI

PHARMACIE MONTES TONIQUE TONKINOIS

Rượu Béo-Dào
Nhận là, P. Nhật

Những hồi từ đầu, đã in thành mười hai quyển, một bên chữ Pháp một bên Quốc ngữ, bản giá như sau đây:

Quyển I	223 trang, bản	0 60
II	203	0 40
III và IV	166	0 30
V và VI	193	0 40
VII và VIII	319	0 60

Phần thứ ba: Quyển I, II và III 223 trang, bản 0 60
Quyển IV, V, VI và VII 299 0 60
Quyển VIII 305 0 60

Ở xa tỉnh thêm tiền cước, mỗi quyển...
Đã mười hai quyển gửi làm một gói, giá 1020

